

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Булевар краља Александра 15

11000 Београд

Подносилац иницијативе: Универзитет у Београду, Матични број: 07003170, ПИБ: 100052450, са седиштем на адреси Студентски трг 1, 11000 Београд, који заступа ректор проф. др Владан Ђокић (ЈМБГ [REDACTED])

ИНИЦИЈАТИВА ЗА ОЦЕНУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ

Уредбе о измени Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета (Сл. гласник РС, 27/2025)

са предлогом за одређивање привремене мере

На основу члана 168. став 2. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС”, бр. 98/06), подносимо Уставном суду Иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости Уредбе о измени Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета (Сл. гласник РС, 27/2025) у целости. Уставном суду се предлаже да донесе:

1. **Решење о покретању поступка оцене уставности и законитости Уредбе о измени Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета, која је објављена у „Службеном гласнику РС”, бр. 27/2025 од 24.3.2025. године, а ступила је на снагу 25.3.2025. године у целости (даље: Уредба);**
2. **Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи које се предузимају на основу оспорене Уредбе до коначне одлуке Уставног суда;**

3. Одлуку којом се утврђује да наведена Уредба у целости није у сагласности са Законом о влади, Законом о високом образовању, потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права и Уставом Републике Србије.

Образложење:

Изменом Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета, измењен је члан 6. став 1. Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета („Сл. гласник РС”, бр. 15/02, 100/04, 26/05, 38/07, 110/07 и 17/25), тако што је норма послова припреме и извођења наставе наставника и сарадника повећана с 20 на 35 часова недељно, а норма за обављање послова научноистраживачког, односно уметничког рада смањена с 20 на 5 часова. Влада Републике Србије је наведену уредбу донела на седници која је одржана 24. марта 2025. године. Оспорена уредба ступила је на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику РС” (број 27/2025).

Уредба је неуставна и незаконита у целости из бројних разлога, од којих је довољно да Уставни суд утврди постојање само једне од наведених повреда и на основу тога да донесе одлуку предложену у овом иницијативом:

1. Повреда Закона о Влади

Уредба је донета од стране Владе Републике Србије која је у тренутку њеног усвајања био престао мандат. Према члану 17. став 1. Закона о Влади прописано је: „Влада којој је престао мандат може вршити **само текуће послове** и не може предлагати Народној скупштини законе и друге опште акте **нити доносити прописе, изузев ако је њихово доношење везано за законски рок или то налажу потребе државе, интереси одбране или природна, привредна или техничка несрећа.**”

У конкретном случају, ниједан од законом предвиђених изузетака очевидно не постоји: доношење ове уредбе није било везано за било какав рок прописан законом, нити је условљено постојањем других околности које Закон наводи (државне потребе, одбрана земље, природне или друге несреће). Државна потреба не налаже доношење овакве Уредбе. **Штавише,**

Уредбом се покушава интервенисати и спречити нешто што је заправо државна потреба, а то је заштита јавног интереса (борба против корупције) која се одвија путем мирних окупљања студената (студентске блокаде), а што је загарантовано Европском конвенцијом о људским правима (*Yilmaz Yildiz and others v. Turkey*), као и начелом академског интегритета (Члан 7 Закона о високом образовању), што напоследку представља одбрану самих основа модерне демократске државе. Нагле и драстичне измене пропорције норми наставног и научноистраживачког, односно уметничког рада на универзитетима, представља озбиљну системску меру опште политике у области образовања, те таква мера **никако не може да спада у „текуће послове” које Влада у „техничком” мандату сме да обавља нити представља „државну потребу”**. Према томе, доношењем Уредбе оваквог садржаја, Влада којој је престао мандат је прекорачила уставна и законска овлашћења, јер је поступила супротно члану 194 Устава РС, према којем сви подзаконски општи акти морају бити у сагласности са законом (у овом случају, са Законом о Влади). **Влада којој је престао мандат није имала ни уставно ни законско овлашћење да донесе оспорену Уредбу, те је Уредба незаконита.**

2. Повреде поступка приликом доношења Уредбе

Оспорена уредба донета је напречац и без адекватне стручне, јавне расправе. Иако закон не изискује обавезну јавну расправу за овакву врсту акта, уобичајено је да се тако важне измене у систему високог образовања претходно расправе са стручном јавношћу. Приликом припреме оспорене Уредбе није спроведена било каква консултација с универзитетима, Конференцијом универзитета Србије, Националним саветом за високо образовање или синдикатима.

Пословник Владе предвиђа да се уз предлог акта који се доставља Влади на одлучивање прилаже образложење са оценом стања, разлозима за доношење акта и очекиваним последицама (члан 41 став 3 Пословника Владе). У конкретном случају, такво образложење није постојало у владиној процедури, те самим тим оно није објављено ни представљено стручној јавности, ускраћујући могућност да се стручна и општа јавност упозна са мотивима доношења Уредбе. Оваква **нетранспарентност у доношењу прописа супротна је добром управљању и начелу јавности рада државних органа и Уставу који гарантује право на обавештеност о раду државних органа (члан 77 став 2 Устава), што Уредбу чини неуставном.**

Поступак доношења Уредбе није законит јер члан 68 став 5 Закона о високом образовању прописује да нормативе и стандарде рада високошколских установа чији је оснивач Република Србија, Влада утврђује **на предлог Националног савета и по прибављеном мишљењу**

Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа. Приликом доношења спорне Уредбе није поштована прописана законска процедура, зато што **Влада** такве обавезујуће предлоге и мишљења није ни тражила ни прибавила. Влада је у овом случају произвољно нормирала рад наставника и сарадника, без предлога и мишљења тела из области високог образовања, чије је учешће у том процесу законом прописано и обавезно. Уредба је донета на незаконит начин.

3. Повреда уставног начела владавине права и начела правне сигурности

Усвајањем оспорене Уредбе, Влада је повредила начело правне сигурности, као једно од основних својстава владавине права. Наиме, Уредба је донета без претходне јавне расправе и без прелазног периода, јер ступа на снагу већ наредног дана по објављивању. Академски радници и институције немају времена да се прилагоде тако драстичној промени радних обавеза. Норма од 20 часова наставе и 20 часова научноистраживачког односно уметничког рада недељно на снази је дуги низ година и представља основу за планирање наставе, научноистраживачког односно уметничког рада, запошљавање кадра и организацију академских активности. Дугогодишња примена пропорције која се преко ноћи мења нема никакву заснованост на државном и јавном интересу нити потребама академске заједнице. Преконоћна и драстична промена пропорције (норме) на 35 часова наставе наспрам 5 часова научноистраживачког/уметничког рада доводи до правне несигурности у погледу радноправног статуса универзитетских наставника и планирања наставног и научноистраживачког односно уметничког процеса. Наставници и сарадници су ангажовани на основу уговора и аката који су подразумевали равномерну пропорцију између два равноправна аспекта академских активности. Једнострана и нагла промена тих услова доводи у питање пуноважност тих уговора те битно мења опис посла, а потенцијално и износ плата и остале услове из уговора о раду запослених у високом образовању и то пошто су такви уговори закључени, а све то противно очекивањима запослених у време када су уговоре закључивали. Такво поступање Владе нарушава поверење грађана у правни поредак, правну извесност и правну сигурност. Уставни суд је, у својој пракси, више пута истицао да начело правне сигурности подразумева да прописи буду јасни, предвидиви и стабилни, а измене постепене и уз одговарајуће прилагођавајуће периоде, док код оваквог поступања Владе, не само да прописи не одговарају тим захтевима, већ ни услови рада запослених у високом образовању. **Начин на који је оспорена Уредба усвојена и њено хитно ступање на снагу очигледно је супротно описаним стандардима, чиме је повређено начело правне сигурности, као кључни елемент уставног начела владавине права из члана 3. Устава – Уредба је неуставна.**

4. Повреда уставног начела аутономије универзитета и академских слобода

Устав Републике Србије јемчи аутономију универзитета, високошколских и научних установа (члан 72 став 2 Устава) и слободу научног и уметничког стварања (члан 73 Устава). Закон о високом образовању додатно наглашава да су установе високог образовања самосталне у уређивању и остваривању наставне, научноистраживачке и стручне делатности, у складу са законом и подзаконским актима донетим на основу њега (члан 4-6 Закона о високом образовању).

Пошто је сврха и суштина универзитетског образовања нераскидиво повезана с научним радом, нарушавање пропорције између наставног и научноистраживачког односно уметничког рада које се оспореном Уредбом спроводи угрожава принцип „јединства наставе и науке“. Тиме се, посредно, задире у аутономију универзитета и слаби могућност установа високог образовања да испуне своју јавну мисију. Принцип јединства наставе и науке, подразумева да универзитетски наставници, за разлику од колега из других нивоа образовања, предају студентима не опште и неспорне постулате својих дисциплина, већ пре свега резултате свог научног рада. После овакве измене прописа, те промене сразмере науке и наставе у структури радног времена наставника, поставља се питање када и како би наставник могао да оствари научне резултате, јер за то нема довољно времена, те шта би онда предавао на часовима наставе.

Уставни суд је својевремено правилно закључио да јемство аутономије универзитета „није апсолутно и неограничено, будући да се одредбом члана 72. став 2 Устава утврђује да универзитети, високошколске и научне установе самостално одлучују о свом уређењу и раду, у складу са законом. Дакле, уставно право на аутономију универзитета представља једно од права за које је, сагласно одредби члана 18 став 2 Устава, изричито предвиђено **да се начин његовог остваривања прописује законом**, при чему закон ни у ком случају не сме да утиче на суштину зајемченог права.“ (Одлука Уставног суда, бр. Уо-107/2020, 2022). **Овде се Уредбом, односно подзаконским актом, задире у суштину аутономије универзитета, што није у складу са Уставом.**

Истовремено, оваква пракса је супротна потврђеним међународним уговорима, који се хијерархијски налазе изнад закона (члан 16 став 2; члан 194 став 4 Устава), конкретно Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, који је обавезујући за Републику Србију (Закон о ратификацији Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, „Службени лист СФРЈ“, бр. 7/71, даље: Пакт). Члан 13 Пакта гарантује право на образовање. У контексту високог образовања, Комитет за економска, социјална и културна права је кроз своју праксу и опште коментаре (посебно Општи коментар бр. 13 о праву

на образовање) подвукао значај академске слободе наставног особља. Комитет је заузео став да се право на високо образовање може уживати само уз комплементарну академску слободу наставног особља и студената, тако да буду лишени било каквих политичких или других притисака који би умањили њихове слободе везане за образовање и научни рад. Ове академске слободе повезане су са слободом мишљења и изражавања мишљења, као и слободом научног стваралаштва без дискриминације. У том смислу се под аутономијом рада високошколских установа, као и наставника и студената, подразумева **одсуство притисака**, цензуре, недозвољених утицаја на самоуправљање и одлучивање (Општи коментар бр. 13, став 38). Исто тако, Комитет наглашава да аутономија установа високог образовања представља онај степен самоуправљања који је неопходан за ефикасно доношење одлука од стране установа високог образовања **у вези са њиховим академским радом, стандардима, управљањем и сродним активностима, а институционална решења треба да буду фер, правична и равноправна, као и што транспарентнија и с учешћем свих заинтересованих страна** (Општи коментар бр. 13, став 40). Оспорена Уредба, је супротна Општем коментару из два разлога. Прво, јер се доноси у време масовних студентских блокада наставе, истовремено са Закључком Владе 05 број 121-2842/2025 од 24. марта 2025. године, којим се противзаконито одлучује да ће се високошколским установама уплаћивати само део средстава за буџетске плате наставника и сарадника и то умањеном за проценат наставе, те се на тај начин врши очигледан притисак на високошколске установе. Друго, решења из Уредбе нису донета транспарентно нити са учешћем свих заинтересованих страна, већ без учешћа оних који су пре свега заинтересовани, а то су високошколске установе и њихови запослени.

Наглашавамо да је овакво поступање супротно и УНЕСКО Препорукама о статусу наставног особља у високом образовању из 1997. године, које подвлаче принцип академских слобода, укључујући слободу у погледу истраживања и објављивања научних радова, као и право Професора да утичу на облик и садржај свог наставног рада. Смањивањем обима радног времена научног рада, значајно је смањена слобода истраживања, јер су теме истраживања и формати објављивања научних резултата планирају пре свега према количини расположивог времена. Ова препорука такође позива државе да осигурају одговарајуће услове рада и **признају да се Професионалне обавезе наставника не свode само на држање наставе, већ обухватају и научноистраживачки рад**, док се оспораваном уредбом научноистраживачки рад своди на мали број радних сати, чиме се у неким случајевима, код обимнијих и захтевнијих пројеката, и фактички онемогућава. У Препоруци је истакнуто да је аутономија универзитета "институционални облик академске слободе и нужан предуслов за гаранцију правилног остваривања функција поверених наставном особљу и установама високог образовања" (став 18), те да су "државе чланице у обавези да заштите установе високог

образовања од претњи њиховој аутономији, без обзира на то из ког извора оне потичу” (став 19). Уредба у контексту поменутог Закључка Валде, представља озбиљан удар на аутономију установа високог образовања, јер је аутономија установе обесмишљена без њене финансијске аутономије.

5. Повреда Закона о високом образовању

Овлашћење Владе за доношење Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета утврђено је Законом о високом образовању, који предвиђа да Влада уређује нормативе и стандарде услова рада установа високог образовања за делатности које се финансирају из буџета. Закон експлицитно не одређује обим наставне норме, већ препушта Влади да то уреди подзаконским актом, **али свакако под условом да је тај акт у складу с општим циљевима високог образовања и другим одредбама закона.** Законом о високом образовању утврђена је друштвена улога универзитета у образовању и научном истраживању. **Универзитетски наставници и сарадници по закону, поред наставе имају обавезу и да обављају научноистраживачки односно уметнички рад.** Према одредбама важеће Уредбе то подразумева: стално стручно и научно усавршавање; праћење домаће и стране литературе; писање уџбеника, приручника, скрипти и друге литературе за потребе студената; објављивање научних, стручних, односно уметничких радова; учествовање у раду на научноистраживачким, развојним, односно уметничким пројектима; развијање лабораторија, као и пројектовање лабораторијских инсталација и уређаја; учешће у комисијама за избор наставника и сарадника, и др. (члан 5 Уредбе).

Постављање норме наставе на 35 часова седмично практично онемогућава законски баланс између наставног и, самом Уредбом прецизираног, научноистраживачког односно уметничког рада. Ако би наставник односно сарадник морао да посвети настави 7 часова дневно, имао би занемарљиво мало времена за научноистраживачки односно уметнички рад и друге законске обавезе. То значи да прописана норма од 35 часова недељно **подрива остваривање сврхе и циљева високог образовања које Закон прописује, а то су очување и унапређење квалитета наставе и научноистраживачког/уметничког рада као и уставом загарантованог права на слободу научног и уметничког стварања** (Члан 73 Устава). Стога је садржина оспорене Уредбе у супротности с циљевима Закона о високом образовању и Уставом. Закон је имао интенцију да обезбеди рационално и квалитетно извођење наставе уз равномерни развој научноистраживачког/уметничког рада, док нова норма непропорционално фаворизује наставни ангажман на уштрб научноистраживачког/уметничког, што није у складу с намером законодавца. **Таква неусаглашеност подзаконског акта са**

законом представља основ за Уставни суд да га огласи незаконитим.

6. Повреда права на научноистраживачки/ уметнички рад, права на правичну накнаду за тај рад и уставне слободе развоја науке, културе и уметности

Предметном Уредбом се повређује право на рад, право на научноистраживачки/уметнички рад као и право на правичну накнаду за тај рад.

Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима гарантује сваком лицу право на правичне и повољне услове рада, што укључује поштену зараду, безбедне и здраве услове рада, једнаку могућност напредовања и услове рада који не нарушавају људско достојанство (Члан 7 Пакта). Устав Републике Србије у члану 60. прокламује право запослених на правичну накнаду за рад која омогућава достојан живот њих и њихових породица.

Уредба запосленима фактички умањује плату за научноистраживачки/уметнички рад на свега 12,5% редовних досадашњих примања чиме се отвара питање повреде права на правичну накнаду за научноистраживачки/уметнички рад, које је гарантовано уставним, законским и међународним стандардима, нарочито стога што се научни рад по својој природи не може поделити на месечне циклусе, тако да се у априлу 2025. године одвија у четири пута мањој мери него у претходном месецу. Научна истраживања и публикације су започете или планиране под условима рада који су важили пре доношења оспораване Уредбе, а промена тих услова је неправична и крши права загарантована Уставом и Пактом.

Према Уредби наставници, морају да испуне норму наставе од 35 часова недељно, а држава им оставља 5 сати недељно за научноистраживачки/уметнички рад који се вреднује у контексту зараде. Поменути Закључком Владе се високошколске установе обавештавају да ће док траје студентска блокада наставници и сарадници бити плаћени само за научноистраживачки/уметнички рад. Ово је противно уставној гаранцији правичне накнаде за рад, па и научноистраживачки/уметнички рад, јер ни из једног важећег прописа не произлази да се приходи запослених могу свести на симболичан ниво (12,5%). На овај начин целокупна универзитетска заједница, као и чланови њихових породица, доводе се на ниво испод руба егзистенције јер би исплаћивање дела зараде према Уредби значило исплате далеко испод минималне зараде у Републици Србији. Због тога је овакво поступање изразито нехумано, деградирајуће и опасно, а несумњиво ће довести до несагледивих последица и масовних кршења људских права која су загарантована различитим међународним инструментима и поверена на заштиту међународним уговорним телима и међународним судовима. Уредба је

очигледно неуставна, те је стога и предмет оспоравања пред Уставним судом.

Такође, редовни професори имају радну обавезу периодичног извештавања о оствареним научноистраживачким резултатима. Осим тога, остварени научни резултати су услов за пријаву и учешће на међународним и националним научно-истраживачким пројектима за све категорије наставника, укључујући и редовне професоре. Исто се односи и на поступке националне и међународне акредитације, чији исходи зависе од остварених резултата наставника у научном раду.

С друге стране, не треба заборавити да се доценти и ванредни професори бирају на период од пет година, а да би били реизабрани морају да остваре одређену количину научних резултата како би испунили услове дефинисане за реизбор, које ће отежано остварити са четвртином досадашњег радног времена посвећеног науци. Из истих разлога избор у виша звања ће бити четвороструко отежан.

Повећање недељне норме наставе с 20 на 35 часова представља повећање од 75%. Време за научноистраживачки/уметнички рад тиме је сведено на минимум, што ће средњорочно и дугорочно уназадити научноистраживачку/уметничку продуктивност универзитета, а тиме и квалитет наставе (која треба да почива на савременим научним сазнањима/уметничким остварењима). Уредба крши слободу развоја науке, културе и уметности, зајемчену чланом 73 став 3 Устава, и оставиће последице у научним и уметничким остварењима и нарочито на студенте који ће добити слабији квалитет образовања. Такође, увођење овако високог оптерећења и кршење уставне слободе развоја науке, културе и уметности подстиче одлив универзитетског кадра у иностранство или ван академске сфере, јер услови рада постају знатно лошији од оних који су били када су наставници и сарадници ступили у радни однос. Уредба ће утицати и на међународно позиционирање свих државних високошколских установа јер се међународно рангирање врши, пре свега, на основу научних перформанси запослених. Примера ради, стандарди Шангајске листе, 4 од 5 критеријума за рангирање, везују искључиво за научне резултате запослених. Услови за напредовање у наставничким и сарадничким звањима су базирана пре свега на резултатима њиховог научног рада. Смањењем радног времена за научни рад на четвртину, њихово напредовање би било знатно отежано или онемогућено. У случају асистената не треба заборавити да они имају ограничен број избора, те ограничен временски период да израде дисертацију и тиме остваре услове за избор у виша звања. Израда дисертације по правилу није могућа интензитетом од пет радних сати недељно. С друге стране, не треба заборавити да се доценти и ванредни професори бирају на период од пет година, а да би били реизабрани морају да остваре одређену количину научних резултата како би испунили услове дефинисане за реизбор, које ће отежано остварити са четвртином

досадашњег радног времена посвећеног науци. Из истих разлога избор у виша звања ће бити четвороструко отежан.

Све то указује да мера није промишљена ни оправдана са становишта јавног интереса у високом образовању. **Уредба је неуставна, јер угрожава слободу развоја науке, културе и уметности из члана 73 Устава.** Заправо Уредба такву слободу развоја гуши, јер онемогућава како развој установа, тако и научни развој појединаца који су у њој запослени.

Доношење оспорене Уредбе не може да се оправда ниједним легитимним, рационалним циљем. Штавише, уколико је намера творца Уредбе да се научноистраживачки односно уметнички рад у стварности заиста сведе на 5 часова недељно, таква намера је апсурдна с правносистемског аспекта, јер се коси и с подзаконским актима који прописују услове за изборе у сарадничка и наставничка звања, будући да је уз такав фонд часова за научноистраживачки/уметнички рад, очигледно немогуће испунити услове за било који избор/реизбор у звања. **Ова Уредба представља очигледну шикану Академске заједнице и незаконита је, јер је противна циљевима и принципима високог образовања загарантованих Законом о високом образовању и угрожава академске слободе научноистраживачког и уметничког рада, укључујући слободу објављивања и јавног представљања научних резултата и научноистраживачког достигнућа, а све то уз повреду начела академског интегритета и очувања достојанства професије (Члан 3, 4, 5 и 7 Закона о високом образовању).** Уредба је уједно и апсурдна, јер је непромењена остала одредба која наводи шта све спада у научноистраживачки/уметнички рад, а више је него јасно да толики број радњи није могуће предузети у само 5 часова, што је и уосталом сматрао и доносилац уредбе донедавно кад је прописивао 20 часова за ове радње.

Будући да Уставни суд, приликом оцене уставности и законитости прописа узима у обзир и интересе и последице његове примене, наведено представља још један показатељ неуставности – **Уредба је неуставна, јер је донета без легитимног циља и уз оштећење јавног интереса.**

Имајући у виду све напред изнете разлоге, предлагемо да Уставни суд прихвати ову иницијативу и покрене поступак за оцену уставности и законитости оспорене Уредбе. Након спроведеног поступка, предлагемо да **Уставни суд донесе одлуку којом се утврђује да наведена Уредба није у сагласности с Уставом и законом, те да исту у целости укине.**

Укидањем Уредбе поново би важили нормативи прописани основном Уредбом (норма од по 20 часова седмично за наставни односно за научноистраживачки или уметнички рад), чиме би се успоставило стање законитости и уставности.

Примена оспорене Уредбе у целости може проузроковати неотклоњиве штетне последице по функционисање високошколских установа и права запослених наставника и то:

1. прекид одвијања научних пројеката због смањеног ангажовања наставника и сарадника;
2. немогућност испуњавања услова за избор и реизбор у наставничка и сарадничка звања;
3. немогућност израде докторских дисертација сарадника због смањеног ангажовања у науци;
4. драстичне промене и погоршања услова рада наставника и сарадника, супротно њиховим очекивањима у моменту када су закључивали уговоре о раду;
5. неликвидност високошколских установа, јер ће оне као послодавци и даље бити у обавези да исплаћују пуну плату запосленима који нису самоиницијативно обуставили рад, упркос томе што им се из буџета неће исплаћивати средства за те плате;
6. последично трајан одлив наставника и сарадника са високошколских установа, који је ненадокнадив, јер таквог кадра нема на тржишту рада;
7. смањење укупне научне продукције и пад српских универзитета на ранг листама;
8. драстично смањење квалитета наставе која се базира пре свега на научном раду запослених;
9. ненадокнадив губитак репутације и смањење броја уписаних студената.

Предлаже се да Уставни суд, на основу члана 56. Закона о Уставном суду, донесе решење о обустави извршења појединачних аката и радњи које се предузимају на основу оспорене Уредбе, до коначне одлуке Уставног суда, због опасности од наступања наведених неотклоњивих штетних последица.

У прилогу ове иницијативе достављамо примерак оспорене Уредбе (текст објављен на веб-сајту Владе/Службеног гласника) и Закључак Владе 05 број 121-2842/2025 од 24. марта 2025. године.

Подаци за контакт:

Телефон: [REDACTED] Е-пошта: [REDACTED]

Телефон: [REDACTED] -пошта [REDACTED]@bga.ac.rs

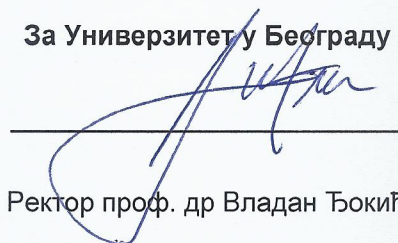
Адреса:

Универзитет у Београду, Матични број: [REDACTED] ПИБ: [REDACTED] са седиштем на адреси

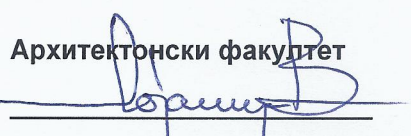
Студентски трг 1, 11000 Београд, који заступа ректор проф. др Владан Ђокић, ЈМБГ: [REDACTED]

У Београду, 4. априла 2025. године

За Универзитет у Београду

Ректор проф. др Владан Ђокић

Архитектонски факултет

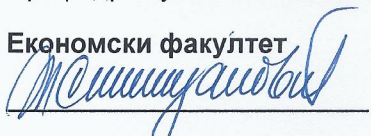
Проф. др Владимир Лојаница, декан, ЈМБГ: [REDACTED]

Биолошки факултет

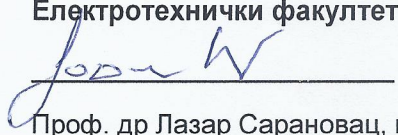
Проф. др Љубиша Станисављевић, декан, ЈМБГ:

Економски факултет

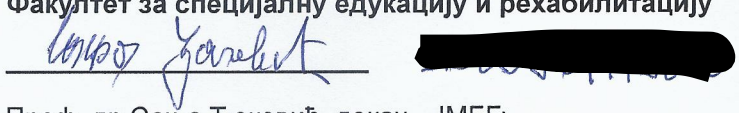
Проф. др Жаклина Стојановић, декан, ЈМБГ: [REDACTED]

Електротехнички факултет

Проф. др Лазар Сарановац, вршилац дужности декана, ЈМБГ: [REDACTED]

Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

Проф. др Сања Ђоковић, декан, ЈМБГ:

Факултет спорта и физичког васпитања

Сања Мандарић

Проф. др Сања Мандарић, декан, ЈМБГ:

Факултет безбедности

М. Милошевић

Проф. др Младен Милошевић, декан ЈМБГ:

Факултет политичких наука

Ковачевић Маја

Проф. др Маја Ковачевић, декан, ЈМБГ:

Факултет за физичку хемију

Мирас Кузмановић 10

Проф. др Мирослав Кузмановић, декан, ЈМБГ:

Фармацеутски факултет

Н. Богавац

Проф. др Наташа Богавац-Станојевић, декан, ЈМБГ:

Филолошки факултет

Ива Драшкић Вићановић

Проф. др Ива Драшкић Вићановић, декан, ЈМБГ:

Филозофски факултет

Данијел Синани

Проф. др Данијел Синани, декан, ЈМБГ:

Физички факултет

Воја Радовановић

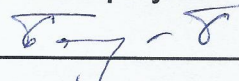
Проф. др Воја Радовановић, декан, ЈМБГ:

Географски факултет

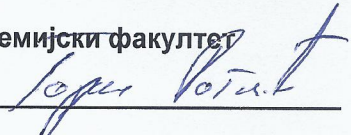
Велимир Шећеров

Проф. др Велимир Шећеров, декан, ЈМБГ:

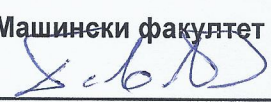
Грађевински факултет

Проф. др Бранислав Бајат, декан, ЈМБГ:

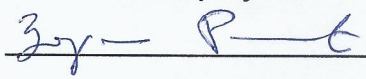
Хемијски факултет

Проф. др Горан Роглић, декан, ЈМБГ:

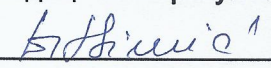
Машински факултет

Проф. др Владимир Поповић, декан, ЈМБГ:

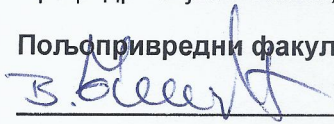
Математички факултет

Проф. др Зоран Ракић, декан, ЈМБГ:

Медицински факултет

Проф. др Татјана Симић, декан, ЈМБГ:

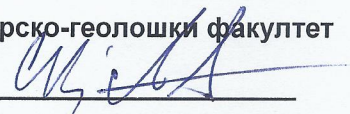
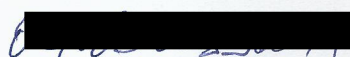
Пољопривредни факултет

Проф. др Владан Богдановић, вршилац дужности декана, ЈМБГ:

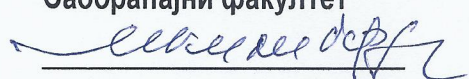
Правни факултет

Проф. др Бојан Милисављевић, декан, ЈМБГ:

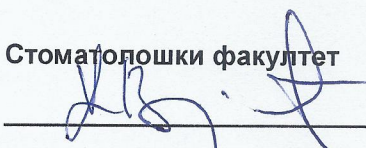
Рударско-геолошки факултет

Проф. др Александар Цвјетић, декан, ЈМБГ:

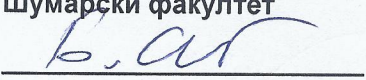
Саобраћајни факултет

Проф. др Милорад Килибарда, декан, ЈМБГ:

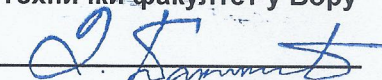
Стоматолошки факултет

Проф. др Војкан Лазић, декан, ЈМБГ:

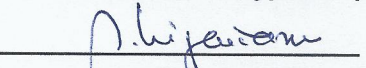
Шумарски факултет

Проф. др Бранко Стајић, декан, ЈМБГ:

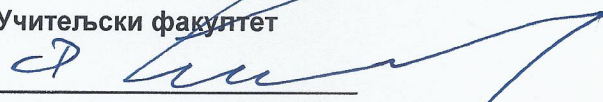
Технички факултет у Бору

Проф. др Дејан Таникић, декан, ЈМБГ:

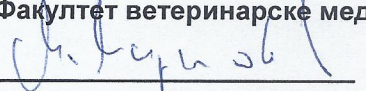
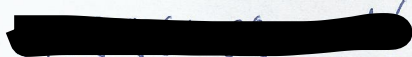
Технолошко-металуршки факултет

Проф. др Мирјана Кијевчанин, декан, ЈМБГ:

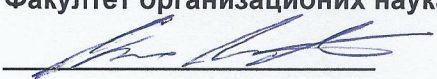
Учитељски факултет

Проф. др Данимир Мандић, декан, ЈМБГ:

Факултет ветеринарске медицине

Проф. др Милорад Мириловић, декан, ЈМБГ:

Факултет организационих наука

Проф. др Марко Мухић, декан, ЈМБГ:

На основу члана 17. став 1. и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон) и члана 68. став 5. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 – др. закон, 67/21, 76/23 и 19/25),

Влада доноси

УРЕДБУ

о измени Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета

Члан 1.

У Уредби о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета („Службени гласник РС”, бр. 15/02, 100/04, 26/05, 38/07, 110/07 и 17/25), у члану 6. став 1. после речи: „са по” додају се речи: „пет часова, односно”, а број: „20” замењује се бројем: „35”.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број: 110-2840/2025

У Београду, 24. марта 2025. године

В Л А Д А

ПРЕДСЕДНИК

Милош Вучевић

На основу члана 17. став 1. и члана 43. став 3. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон), на предлог Министарства просвете,

Влада доноси

ЗАКЉУЧАК

1. Високошколској установи чији је оснивач Република Србија, а на којој се не остварује образовна делатност, односно не организују предавања и други облици наставе на свим акредитованим студијским програмима, средства намењена за плате наставног особља уплаћиваће се само за послове научноистраживачког, стручног, односно уметничког рада наставника, односно сарадника који за циљ имају подизање квалитета извођења наставе било у практичном или теоријском облику, у складу са чланом 6. став 1. Уредбе о нормативима и стандардима услова рада универзитета и факултета за делатности које се финансирају из буџета („Службени гласник РС”, бр. 15/02, 100/04, 26/05, 38/07, 110/07 и 17/25), односно чланом 5. став 1. Уредбе о мерилима за утврђивање висине трошкова студија на вишим школама чији је оснивач Република („Службени гласник РС”, бр. 10/95 и 100/04), почевши од обрачуна средстава за покриће трошкова фебруарских плата запослених.

2. Задужује се Министарство просвете, да у оквиру својих надлежности, обезбеди спровођење одредаба чл. 68. и 69. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закони, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 – др. закон, 67/21, 76/23 и 19/25), и врши месечни обрачун средстава за покриће трошкова плата запослених која се исплаћује високошколској установи чији је оснивач Република Србија у складу са тачком 1. овог закључка, а до успостављања рада на високошколској установи у складу са законом и подзаконским актима којима се регулише рад високошколских установа.

3. Овај закључак, ради реализације, доставити Министарству просвете, а ради информисања Министарству финансија, која ће сагласно свом делокругу, о овом закључку обавестити кориснике буџетских средстава на које се овај закључак односи.

05 Број: 121-2842/2025

У Београду, 24. марта 2025. године

ВЛАДА

Тачност преписа оверава
ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Новак Неђић

4100225.016/3

ПРЕДСЕДНИК

Милош Вучевић, с.р.